

جابجائی ذرات جامد ریز دانه توسط جریان های واگرا

در محیط های متخلخل

دکتر حبیب اله بیات

استادیار دانشکده مهندسی عمران دانشگاه صنعتی امیرکبیر

چکیده:

مدلی ریاضی مرکب از سه معادله دیفرانسیل جزئی جهت بیان مکانیزم جا به جایی مواد جامد بسیار ریز دانه در محیط های متخلخل معرفی شده است. می توان با کمک این مدل نحوه ترسیب و تعلیق مجدد مواد جامد را که با افت انرژی همراه است در زمان ها و مکان های مختلف در داخل محیط به صورت کمی تعیین نمود. اگر چه مدل برای شرایط ساده شده و فرضی تهیه گردیده است، لیکن می توان امیدوار بود که دارای کاربرد های وسیع تری، حداقل در سطح مطالعات آزمایشگاهی، باشد. به علت دشواری راه حل های جبری جهت حل معادلات دیفرانسیل یاد شده، استفاده از کامپیوتر در این باره ضروری است. لازم به یاد آوری است که مدل ریاضی مورد بحث دارای مبانی تحلیلی کافی و دقیقی نبوده و بیشتر جنبه تجربی دارد. اما به علت ایجاد زمینه لازم جهت درک بهتر مکانیزم بسیار پیچیده جا به جایی مواد ریز دانه در محیط های متخلخل تحت تاثیر جریان های واگرا مفید خواهد بود.

۱- مقدمه:

ذرات جامد یکسان و بسیار کوچکتر از قطر متوسط خلل و فرج محیط متخلخل می باشد تا جداسازی تحت تاثیر عمل الک شدن (۵) صورت نگیرد. با غلظت ثابت می باشد، تحت فشار ثابت و باده ثابت به طور یکنواخت از تمامی سطح تماس به داخل محیط متخلخل به طور آرام (۶) جریان دارد. غلظت مواد جامد در سیال آنقدر کم فرض می شود تا تاثیری در گرمان روی سیال نداشته باشد.

در این دستگاه مختصات استوانه ای مفروض، سرعت جریان در هر نقطه تابعی از فاصله آن نقطه از مبدا جریان (سطح تماس بین ستون استوانه ای شکل مرکزی با محیط متخلخل پیرامون آن، مبدا جریان تعریف می شود) با توزیع متقارن می باشد. بنابراین کافی است تا فقط یک قطعه (۷) از آن استوانه مورد بحث قرار گیرد (شکل ۱). در چنین شرایط مفروضی، ترسیب مواد جامد ریز بر سطوح داخلی خلل و فرج عمدتاً " تحت تاثیر کشش سطحی صورت می گیرد. ضمناً " با ترسیب مواد جامد و ادامه آن بر سطوح داخلی خلل و فرج کم کم سطح مقطع جریان کاهش یافته و چون بده جریان ثابت فرض شده است، لاجرم سرعت جریان در داخل خلل و فرج به تدریج افزایش می یابد. لیکن افزایش سرعت سبب اعمال نیروی برشی بیشتری بر مواد ترسیب شده گردیده و بخشی از آن ها را مجدداً " به حالت تعلیق درخواهد آورد. لذا فرآیند ترسیب مواد جامد ریز تحت اثر کشش سطحی و تعلیق مجدد آن ها تحت تاثیر نیروی های برشی در نهایت به حالت تعادل رسیده که

جا به جایی مواد جامد بسیار ریز دانه تحت تاثیر جریان های واگرا در محیط های متخلخل و مکانیزم ترسیب و تعلیق و جا به جایی مجدد آن ها یکی از مسائل پیچیده هیدرولیکی است که علیرغم اهمیت آن، هنوز به خوبی شناخته نشده است. بهره گیری از برخی نظریات و تئوری های حاکم بر جدا سازی ذرات جامد معلق از سیالات در حال حاضر عمدتاً " زیر بنای روش های شناخت مکانیزم جا به جایی ذرات توسط جریان های واگرا را تشکیل می دهد.

تحقیقات و مطالعات پراکنده ای که در این زمینه تاکنون انجام گرفته است، منجر به حصول نتایج همناهی نشده و بعضاً " حکایت از اختلافات عمیق در بین آن ها دارد. لیکن با بهره گیری از یک مدل ریاضی که مرکب از سه معادله دیفرانسیل جزئی پیوستگی (۱)، حرکت (۲) و انرژی (۳) می باشد، می توان تا حدودی چگونگی جا به جایی مواد را شناخته و تغییرات غلظت مواد مذکور در سیال، در زمان ها و مکان های مختلف را معرفی نمود.

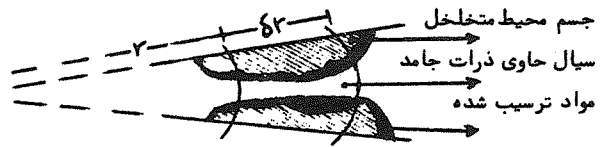
۲- تئوری:

ستونی استوانه ای شکل به شعاع 2σ از سیالی همگن و متراکم نشدنی (۴) را فرض نمائید که توسط محیطی متخلخل و همگن احاطه شده باشد. سیال مذکور که حامل ذرات جامد بسیار ریز (قطر دانه های

در این مرحله (یعنی پس از رسیدن به تعادل) حجم مواد ترسیب یافته با حجم مواد به تعلیق درآمده برابر خواهد بود .

بایستی توجه داشت که ذرات ترسیب شده شدیداً " متخلخل بوده و دارای ساختمانی ناپایدار هستند . بنابراین اگر چه ذرات جامد در آغاز حرکت در داخل محیط متخلخل هم قطر بوده اند ، پس از گذشت مدت زمانی معین و طی فاصله ای مشخص در داخل محیط دیگر چنین فرضی منطقی نخواهد بود . زیرا پس از رسیدن به حالت تعادل در هر نقطه از محیط ، مواد دوباره معلق شده در جریان به صورت گروه هایی چندتائی از ذرات بهم چسبیده وارد سیال خواهند شد ، که از این پس ، احتمالاً " جدا سازی از طریق الک شدن نیز موثر خواهد بود .

به منظور بیان ریاضی مکانیزم مورد بحث و نشان دادن ابعاد هندسی (۸) قطعه ای از محیط متخلخل در شکل (۱) نشان داده شده است .

شکل (۱)

الف - معادله پیوستگی :

همان طوری که در شکل (۱) نشان داده شده است ، قطعه ای از محیط متخلخل را به ضخامت واحد و طول δr و در فاصله r از مبدأ جریان در نظر بگیریم در هر مقطع زمانی مفروض ، حجم قطعه مورد بحث در اشغال جسم محیط متخلخل ، مواد ترسیب شده ، سیال بی حرکت و سیال متحرک حامل مواد جامد خواهد بود . حال اگر معادله تغییرات حجم جریان طی عبور از قطعه در مقایسه با حجم جریان خروجی از آن را نوشته و از آن در تمام طول r انتگرال بگیریم خواهیم داشت :

$$\frac{v_0}{r_0} \left(\frac{\partial C}{\partial r} \right)_t + \bar{r} (\epsilon_0 - \sigma) \left(\frac{\partial C}{\partial t} \right)_{\bar{r}} + \bar{r} (1-m-C) \left(\frac{\partial \sigma}{\partial t} \right)_{\bar{r}} = 0 \quad (1)$$

که در آن u_0 = سرعت جریان در ورود به محیط متخلخل

C = غلظت مواد جامد معلق در سیال

m = تخلخل مواد ترسیب شده

σ = مقدار حجمی مواد ترسیب شده

ϵ_0 = تخلخل اولیه محیط متخلخل

t = زمان

$r/r_0 = \bar{r}$

بدر نظر گرفتن این که تخلخل باقی مانده در هر زمان (ت) با رابطه $\epsilon = \epsilon_0 - \sigma$ بیان می شود ، می توان نشان داد که زمان

لازم برای عبور سیال از داخل محیط متخلخل در هر مقطع زمانی $\bar{r}$ از رابطه زیر بدست می آید :

$$T = t - [\epsilon r_0 (r^{-2} - 1) / 2 \mu_0] \quad (2)$$

در این صورت رابطه (۱) قابل تقلیل به صورت زیر خواهد بود :

$$\frac{v_0}{r_0} \left(\frac{\partial C}{\partial r} \right)_T + \bar{r} (1-m-C) \left(\frac{\partial \sigma}{\partial T} \right)_{\bar{r}} = 0 \quad (3)$$

ولی چون حداقل زمان لازم برای عبور سیال از داخل محیط متخلخل در ابتدای جریان یافتن سیال به داخل محیط خواهد بود که در این مرحله محیط متخلخل کاملاً " تمیز و عاری از هرگونه مواد ترسیب شده است ، لذا حداکثر مقدار (t-T) برابر است با $[\epsilon_0 r_0 (r^{-2} - 1) / 2 \mu_0]$ که به آن زمان جا به جایی (۹) می گویند این زمان در مقایسه باکل زمان لازم برای رسیدن مرحله تعادل در هر نقطه مفروضی بسیار کوچک می باشد ، لذا می توان فرض نمود که $T=t$ است . از آنجا رابطه (۳) به صورت زیر در خواهد آمد :

$$\frac{v_0}{r_0} \left(\frac{\partial C}{\partial r} \right)_t + \bar{r} (1-m-C) \left(\frac{\partial \sigma}{\partial t} \right)_{\bar{r}} = 0 \quad (4)$$

ضمناً " فرض شده است که مقدار C یا غلظت مواد جامد حمل شده نیز بسیار کم می باشد . پس در مقایسه با مقدار m قابل صرف نظر کردن می باشد . بنابراین رابطه (۴) خلاصه تر خواهد شد .

$$\frac{v_0}{r_0} \frac{\partial C}{\partial r} + \bar{r} (1-m) \frac{\partial \sigma}{\partial t} = 0 \quad (5)$$

رابطه (۵) شکل ساده شده و قابل حل معادله پیوستگی می باشد .

ب - معادله حرکت :

برای استحصال معادله حرکت بایستی از تئوری های حاکم بر جریان های یک بعدی در صافی های ماسه ای سریع کمک گرفت . معادله حرکت در نظریه اخیرالذکر به صورت مختلف توسط مولفین و محققین ارائه شده است . لیکن شکل عمومی و کلی معادله حرکت در صافی های ماسه ای سریع را می توان به صورتی که ایوز (Ives) پیشنهاد می کند پذیرفت . در این صورت داریم :

$$\frac{\partial C}{\partial L} = - \lambda \cdot \left(1 + \frac{\beta \sigma_a}{\epsilon_0} \right)^x \left(1 - \frac{\sigma_a}{1 - \epsilon_0 (1-m)} \right)^y \left(1 - \frac{\sigma_a}{\sigma_{ua}} \right)^z C \quad (6)$$

که در آن λ = ضریب جدا سازی (۱۰)

σ_a = مقدار مطلق رسوب یا $\sigma_a = \frac{\sigma_a}{1-m}$

σu = مقدار نهائی مواد ترسیب شده

σ_{ua} = مقدار مطلق σu یا $\sigma_{ua} = \frac{\sigma_{ua}}{1-m}$

β = عدد ثابت

حال بادر نظر گرفتن این که $\frac{\partial C}{\partial r} = \frac{1}{r_0} \frac{\partial C}{\partial \bar{r}}$ و با بیان رابطه (۶) در دستگاه مختصات استوانه ای خواهیم داشت :

$$\frac{\partial C}{\partial \bar{r}} = - r_0 \bar{r} \lambda_0 \frac{C}{u_0} \left(1 - \frac{\beta \sigma}{\epsilon_0} \right)^x \left(1 - \frac{\sigma}{\epsilon_0} \right)^y \left(1 - \frac{\sigma}{\sigma_u} \right)^z \quad (7)$$

که در این رابطه به جای ضریب λ از β که شامل عامل (1-m)

نیز می باشد استفاده شده است . برای حصول به یک راه حل جبری جهت رابطه (۷) می توان نماهای سه گانه را برابر با واحد فرض نمود $x = y = z = 1$ که متاسفانه مدارک علمی زیادی برای تائید صحت چنین فرضی در دست نیست .

ج- معادله انرژی :

بهره گیری از شکل عمومی معادله انرژی کوزینی (۱۱) که بیانگر افت انرژی جریان یک بعدی آب خالص در محیط های متخلخل می باشد ، جهت استحصال معادله انرژی در شرایط مفروض امکان پذیر است . بنابراین بادر نظر گرفتن این که در جریان های واگرا ، سرعت جریان در محیط متخلخلی با ضخامت واحد عبارت است از : $Q/2\pi r$ لذا خواهیم داشت :

$$\left(\frac{dH}{dr}\right)_0 = k \frac{\mu}{\rho} \cdot \frac{Q}{2\pi r g} \cdot \frac{S_0^2}{\epsilon_0^3} \quad (8)$$

که در آن : $\left(\frac{dH}{dr}\right)_0$ = افت انرژی در محیط متخلخل تمیز

μ = گران روی سیال

ρ = دانسیته سیال

S_0 = سطح مخصوص دانه های تشکیل دهنده

محیط متخلخل تمیز

g = شتاب ثقل

Q = بسده جریان

سایر پارامترها قبلاً " تعریف شده اند

از طرفی براساس فرضیات اولیه می توان نوشت :

رابطه (۸) را می توان به صورت زیر بازنویسی نمود .
 $\frac{dH}{d \ln \bar{r}} = \bar{r} \frac{dH}{d\bar{r}}$ و $\frac{dH}{dr} = \frac{1}{r} \cdot \frac{dH}{d\bar{r}}$ بنابراین

$$\left(\frac{dH}{d \ln \bar{r}}\right)_0 = k \cdot \frac{\mu}{\rho} \cdot \frac{Q}{2\pi} \cdot \frac{S_0^2}{\epsilon_0^3} \quad (9)$$

اما با ترسیب مواد جامد بر سطح خلل و فرج محیط متخلخل ، شرایط هندسی محیط عوض شده و سطح مخصوص دانه های آن تابعی از مقدار σ خواهد بود . این تغییر سطح مخصوص دانه ها به صورت رابطه زیر قابل تعریف می باشد :

$$S = S_0 \left(1 + \frac{\beta \sigma}{\epsilon_0}\right) \left(1 - \frac{\sigma}{\epsilon_0}\right) \quad (10)$$

همچنین به ازاء هر مقدار از σ تخلخل باقی مانده عبارت خواهد بود از :

$$\epsilon = \epsilon_0 \left(1 - \frac{\sigma}{\epsilon_0}\right) \quad (11)$$

با جای گذاری روابط (۱۰) و (۱۱) در رابطه (۹) خواهیم داشت :

$$\frac{\partial H}{\partial \ln \bar{r}} = k \frac{\mu}{\rho} \cdot \frac{Q}{2\pi} \cdot \frac{S_0^2}{\epsilon_0^3} \cdot \frac{(1 + \beta \sigma / \epsilon_0)^2}{(1 - \sigma / \epsilon_0)} \quad (12)$$

و یا این که :

$$\frac{\partial H}{\partial \ln \bar{r}} = \left(\frac{dH}{d \ln \bar{r}}\right)_0 \frac{(1 + \beta \sigma / \epsilon_0)^2}{1 - \sigma / \epsilon_0} \quad (13)$$

رابطه (۱۳) شکل ساده شده معادله انرژی برای جریان های واگرا

در محیط های متخلخل می باشد .

لازم به تذکر است که از حل جبری دو معادله پیوستگی و حرکت می توان به سه معادله زیر دست یافت . با کمک این معادلات جدید مقادیر C و σ بر حسب t و $\bar{r}$ پیدا خواهد شد .

$$\frac{\beta \sigma u}{(\sigma u + \epsilon_0)(1 + \beta)} \ln \left(\frac{\epsilon_0 + \beta \sigma}{\epsilon_0 + \beta \sigma_1}\right) + \frac{\epsilon_0^2}{(\epsilon_0 + \beta \sigma u)(\epsilon_0 - \sigma u)} \ln \left(\frac{\sigma u - \sigma}{\sigma u - \sigma_1}\right) - \ln \frac{\sigma}{\sigma_1} + \frac{\sigma u}{(1 + \beta)(\sigma u - \epsilon_0)} \ln \left(\frac{\epsilon_0 - \sigma}{\epsilon_0 - \sigma_1}\right) = \frac{\lambda_0 t_0}{2u_0} (\bar{r}^2 - 1) \quad (14)$$

$$(c/c_0) = (\sigma/\sigma_1) \quad (15)$$

$$\frac{\beta \sigma u \epsilon_0}{(\beta \sigma u + \epsilon_0)(1 + \beta)} \ln \left(\frac{\epsilon_0 + \beta \sigma_1}{\epsilon_0}\right) - \frac{\epsilon_0^2 \sigma u}{(\epsilon_0 + \beta \sigma u)(\epsilon_0 - \sigma u)} \ln \left(\frac{\sigma u - \sigma_1}{\sigma u - \sigma_1}\right) - \frac{\sigma u \epsilon_0}{(1 + \beta)(\sigma u - \epsilon_0)} \ln \left(\frac{\epsilon_0 - \sigma_1}{\epsilon_0}\right) = \frac{\lambda_0 c_0 t}{(1 - m)} \quad (16)$$

که در آن σ_1 عبارت است از مقدار σ در $\bar{r} = 1$ (محل ورود جریان به محیط متخلخل) که تنها تابعی از زمان می باشد .

C_0 عبارت است از غلظت مواد جامد حمل شده توسط سیال در $\bar{r} = 1$

۳- نتیجه گیری :

به منظور شناخت مکانیزم جا به جایی مواد جامد ریز در محیط های متخلخل به وسیله جریان های واگرا با بهره گیری از برخی نظریه های حاکم بر جریان های یک بعدی و بیان آن ها در دستگاه مختصات استوانه ای ، می توان به سه معادله دیفرانسیل جزئی مشروحه در زیر دست یافت :

$$\frac{u_0}{r_0} \frac{\partial C}{\partial \bar{r}} + \bar{r}(1 - m) \frac{\partial \sigma}{\partial t} = 0 \quad \text{معادله پیوستگی}$$

$$\frac{\partial C}{\partial \bar{r}} = -\bar{r} \frac{\lambda_0}{u_0} \left(1 + \frac{\beta \sigma}{\epsilon_0}\right) \left(1 - \frac{\sigma}{\epsilon_0}\right) \left(1 - \frac{\sigma}{\sigma u}\right) C \quad \text{معادله حرکت}$$

$$\frac{\partial H}{\partial \ln \bar{r}} = \left(\frac{dH}{d \ln \bar{r}}\right)_0 \frac{(1 + K \beta \sigma / \epsilon_0)^2}{1 - \sigma / \epsilon_0} \quad \text{معادله انرژی}$$

اگرچه حل جبری معادلات فوق امکان پذیر است ، ولی بهره گیری از ماشین های حسابگر ، حصول به نتیجه را تسریع و تسهیل می نماید . به هر حال پس از حل معادلات فوق ، مقداری از مواد جامد ریز که در هر نقطه از محیط متخلخل باقی مانده است معلوم شده و تغییرات آن در زمانهای مختلف مشخص می شود . پیامد مشخص جا به جایی مواد جامد ریز که به صورت تغییرات انرژی قابل اندازه گیری است نیز می تواند کمک مدل مورد بحث برای زمان ها و مکان های مختلف مفروض در داخل محیط متخلخل پیش بینی گردد .

پاورقی

1- Continuty equation	6- Laminar and low
2- Dynamic equation	7- Axisymmetrical Segment
3- Headloss equation	8- Geometry
4- Uncompressible	9- Displacement time
5- Straining	10- Filter Coefficient

- 1- Carman P.C., «*Fluid Flow Through Graunular Beds*», Trans. Institution of Chemical Engineers, 1937, Vol. 15, PP 150-166.
- 2- Herzing J.P., «*Flow of Suspensions Through Porous Media*», Trans Instit. of Chemical Engineers, 1970, Vol. 62, PP 8-34.
- 3- Adin A. & Rebham M., «*A Model to Predict Concentration and Head Loss Profiles in Filtration*», J. American Water Works Association, 1977, Vol. 69, No 8, PP. 444-453.
- 4- Bear J., «*Dynamic of Fluids in Porous Media*», Pub. American Elsevier, New York. 1972.
- 5- Ives, K.J., «*The Scientific Basis of Filtration*», Pub. Noordhoff, Leyden 1975. Uk.
- 6- Wardlow R.B., «*The Development of a Deterministic Integratid Surface / Subsurface Hydrological ResponseModel*», Ph. D. Thesis, Dept of Civil Enging, Univ. of Strathclyde, UK, 1978.

